
Notatki

Palestra 25/5(281), 89-90

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Dopisek na plakacie w pokoju adwokackim jest objawem zawężenia myśli, szkodliwego zawężenia, jest objawem niechęci do wszystkiego, co wykracza poza schemat mieszczańskiego dobrobytu.

Wszystko, co człowiek stworzył na tej ziemi dobrego, wynika z jego dążeń pozaosobistych, z wiary w możliwość poprawienia świata i nadania mu kształtów sprawiedliwszych, ukształtowania go w formy ludzkie wyższe, ubarwione subtelnością sztuki, piękna, dobra, myśli sięgającej w głąb ludzkiego umysłu i serca.

Relacje ze Zjazdu zamieściła prasa. Telewizyjne „Tele Echo” poświęciło mu jeden ze swoich wywiadów. Informacje o zjeździe znajdują Czytelnicy także w niniejszym numerze „Palestry”.

Uważam, że adwokaci powinni dążyć ku tym dziedzinom ludzkiego życia, którym na imię kultura, humanizm, ludzkość, sprawiedliwość, a także dobroć. Wtedy napisy na plakatach będą miały inną treść i inną formę. Nie będą protestem przeciwko temu, co słuszne i pożyteczne.

NOTATKI

Podajemy niżej tekst pisma skierowanego dnia 11 lutego 1981 r. do Ministra Spraw Wewnętrznych przez trzech posłów do Sejmu.

Interpelacja

w sprawie zarejestrowania Stowarzyszenia Radców Prawnych w Polsce z siedzibą w Krakowie oraz Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich z siedzibą w Łodzi

Zwracamy się do Obywatela Ministra z uprzejmą prośbą o wyjaśnienie i zajęcie przychylnego stanowiska w sprawie zarejestrowania Stowarzyszenia Radców Prawnych w Polsce z siedzibą w Krakowie oraz Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich z siedzibą w Łodzi.

Stowarzyszenia te wyrosły z potrzeby zwiększenia i poprawy działalności wewnętrznej obu tych środowisk zawodowych, ich oddziaływania kulturotwórczego, a także w celu wydatniejszego udziału w procesach demokratyzacji naszego kraju. Mają one też spełniać funkcje w zakresie postaw etycznych, podnoszenia wiedzy i kwalifikacji zawodowych, rozwijania zdolności twórczych i innowacyjnych swych członków, wspomagając w ten sposób działający samorząd adwokacki i przyszły samorząd radców prawnych. Funkcjonowanie ich jako stowarzyszeń zawodowych, dając wyższą bądź pełniejszą formę działania wybranych zawodów prawniczych, sprzyjać też będzie integracji społecznej wszystkich środowisk prawniczych w ramach Zrzeszenia Prawników Polskich jako zbiorowego reprezentanta całości prawnictwa polskiego.

Te ogólnopolskie stowarzyszenia są inicjatywą licznej części obu środowisk zawodowych i wynikiem ich prospołecznych postaw mających znaczenie dla zwiększenia współdziałania w rozwoju społeczno-gospodarczym Polski. Są więc bardzo pozytywnym, liczącym się zjawiskiem w procesie socjalistycznej odnowy.

Stowarzyszenie Radców Prawnych z siedzibą w Krakowie zostało zarejestrowane w Urzędzie m. Krakowa i 20 stycznia 1981 r. odbyło pierwszy Krajowy Zjazd z udziałem 115 delegatów z 14 oddziałów Stowarzyszenia w całym kraju. Wybrało władze i ogłosiło deklarację programową, proklamującą zamiar szerokiej współpracy w ZPP, adwokaturą, nauką, centralami i ogniwami związków zawodowych itp. Rozpoczęło już ono również konsultacje dwóch projektów założeń do ustawy o samorządzie radców prawnych, przygotowanych w ZPP i NRA. W Zjeździe uczestniczyli przedstawiciele władz partyjnych, państwowych, sądownictwa oraz ZPP.

Stowarzyszenie podjęło więc istotną pracę na rzecz środowiska radców prawnych. Po upływie tygodnia od Zjazdu Stowarzyszenie otrzymało decyzję Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 stycznia 1981 r. podpisaną z upoważnienia Ob. Ministra przez Dyrektora Departamentu (nr D 546/F/VII/80), mocą której uznano decyzję rejestrującą za nieważną. Podane przyczyny nieważności są wynikiem błędnej interpretacji § 3 Statutu ZPP oraz orzeczenia Sądu Wojewódzkiego w Warszawie z 5.XII.1980 r. o zarejestrowaniu Związku Zawodowego Radców Prawnych w Polsce z siedzibą w Szczecinie.

Jako posłowie-prawnicy przyłączamy się do argumentacji prawnej podniesionej w skardze Stowarzyszenia do Obywatela Ministra z dnia 30.I.1981 r., a jako działacze społeczni uważamy, że pogląd o zbędności powstania Stowarzyszenia Radców Prawnych, wobec spodziewanego wprowadzenia w PRL samorządu radców prawnych, nie tylko jest niezgodny z obowiązującym prawem, ale także niezasadny społecznie.

Stan społeczno-prawny drugiego ze stowarzyszeń, tj. Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich w Łodzi, jest analogiczny, z tą dalszą jeszcze argumentacją, że wykonywanie zawodu adwokata w pewnej części ma charakter twórczy w sferze kultury (przemówienia) i licząca się część tego środowiska, poza wykonywaniem zawodu, uczestniczy w pracach literackich, publicystycznych, plastycznych, muzycznych i innych, a Stowarzyszenie rozwijanie tych form twórczych uznało za jeden ze swych celów. Stowarzyszenie Adwokatów ma charakter uzupełniający w stosunku do samorządu adwokackiego. Wypływa to wprost ze statutu Stowarzyszenia, a także ze stanowiska Krajowego Zjazdu Adwokatury w Poznaniu, który w swej uchwale z dnia 4.I.1981 r. jednomyślnie poparł potrzebę działania Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich.

Jako posłowie stwierdzamy, że oba stowarzyszenia mieszczą się w ramach obowiązującego porządku prawnego, a działalność ich otwiera perspektywy twórczej inicjatywy i aktywności społecznej. Z tych względów zwracamy się do Obywatela Ministra o zajęcie stanowiska dającego możliwość legalnego działania obu stowarzyszeń.

*poseł Maria Budzanowska
poseł Halina Minkisiewicz-Latocha
poseł Edward Wiśniewski*

O d r e d a k c j i: Według posiadanych przez nas informacji oba Stowarzyszenia uzyskały uprawnienia do działania w ramach zatwierdzonych statutów.